

BRACTWO KAPLAŃSKIE ŚW. PIUSA X
Kościół Niepokalanego Serca
Najświętszej Maryi Panny

BIULETYN INFORMACYJNY

— NR 30 – MAI A.D. 2010 —

SŁOWO DUSZPASTERZA

Drodzy Wierni!

W dniu 25 marca 2010 r., w święto Zwiastowania N.M.P. i w 19 rocznicę śmierci abpa Marcela Lefebvre'a, zakończyliśmy „Krucjatę Dwunastu Milionów Różańców”. Jej intencją był triumf Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny nad wszystkimi wrogami Chrystusa Pana, religii katolickiej i chrześcijańskiego porządku społecznego. Zakończenie krucjaty nie oznacza jednak, że już możemy przestać się modlić w tej najważniejszej dla Kościoła i całego świata intencji! Przeciwnie, powinniśmy z nową gorliwością kontynuować odmawianie Różańca św. Teraz, po zakończeniu ogłoszonej przez Przełożonego Generalnego Bractwa publicznej krucjaty trzeba, by każdy z nas rozpoczął kolejną, tym razem swoją prywatną krucjatę. Obecnie nie trzeba będzie wypełniać kartek i zgłaszać przelożonym ilości odmówionych modlitw, ale Różaniec będziemy odmawiać nadal.

Po 25 marca do Przełożonego Generalnego zaczęły napływać, ze wszystkich przeoratów i dystryktów Bractwa rozsianych po całym świecie, „modlitwne meldunki”. Zaczęto liczyć odmówione dziesiątki różańcowe. Wyniki krucjaty obwieścił w swoim kazaniu wielkanocnym dnia 4 kwietnia Przełożony Generalny JE Bp Bernard Fellay. Ogłosił mianowicie, że suma zebranych do dnia 25 marca różańców przekroczyła zaplanowaną liczbę 12 milionów. U nas, a więc w krajach znajdujących się pod opieką domu autonomicznego w Warszawie, wyniki przedstawiają się następująco: **Polska – 98.473**, Litwa – 23.161, Łotwa – 1330, Estonia – 2410, Białoruś – 13.519 i Ukraina – 188.097. W sumie: 326.980. W naszym przeoracie gdyńskim przez jedenaście miesięcy trwania krucjaty odmówiliśmy aż **14.620 różańców!**

W maju br. Przełożony Generalny Bractwa oficjalnie przekaze w Rzymie bukiet różańcowy Ojcu Świętemu Benedyktowi XVI. Dwie poprzednie krucjaty różańcowe przyniosły nam z Bożej łaski wielkie dobra. Tak wielkie i tak szybko okazane, że chyba niewielu ludzi się ich spodziewało. Mianowicie, po pierwszej Kościół otrzymał decyzję papieską o swobodzie wszystkich kapłanów odprawiania Mszy św. Wszechczasów. Po drugiej ogłoszono w Rzymie decyzję o cofnięciu dekretu, w którym była mowa o nałożeniu na biskupów Bractwa ekskomuniki. Dotychczas okazana Boża hojność i łaskawość pozwala nam mieć nadzieję, że i zakończona 25 marca trzecia krucjata zaowocuje wielkimi łaskami dla naszego Bractwa oraz przynajmniej zapoczątkuje rzeczywiste przezwyciężenie kryzysu w Kościele.

Zakończenie naszej krucjaty to dobra okazja, by przyglądnąć się dokładniej naszej duchowej broni czyli modlitwie różańcowej. Różaniec to bez wątpienia najważniejsza nieliturgiczna modlitwa w Kościele, a paciorki różańcowe to jedno z najmocniejszych sakramentaliów świętych. Praktyka posługiwania się

różańcem wywodzi się z pierwszych wieków chrześcijaństwa. Pierwsi mnisi odmawiając pewną określoną ilość modlitw, odliczali je za pomocą małych kamyków przekładanych z jednego pojemnika do drugiego. W późniejszym okresie zaczęto posługiwać się łańcuszkami z paciorkami. Słowo „różaniec” pochodzi od łacińskiego „rosarium”, co oznacza „ogród różany”. Z uprzywilejowanego (pod względem piękna i woni) kwiatu róży wykonywano wieńce i girlandy ku czci Pana Jezusa i Matki Bożej.

Św. Ludwik Maria Grignon de Montfort, jeden z najgorliwszych apostołów modlitwy różańcowej, w swoim „Przedziwnym sekrecie Różańca świętego” tak opisuje początki tego nabożeństwa: „Forma i metoda, według której Różaniec jest odmawiany obecnie, został podany przez Najświętszą Dziewicę św. Dominikowi, aby nawrócić heretyków albigensów i grzeszników w 1214 r. (...) Św. Dominik widząc, że grzechy wielu chrześcijan były przeszkodą do nawrócenia albigensów, udał się na puszcę blisko Tuluzy i spędził tam trzy dni i trzy noce na ciągłej modlitwie i pokucie. Jego jęki i płacze, jego umartwienia uderzeniami dyscypliny w celu uspokojenia gniewu Pana, były takie, że padł omdłały. Zjawiła mu się wtedy Najświętsza Dziewica w towarzystwie trzech księżniczek niebieskich i powiedziała mu: «Czy ty wiesz, mój drogi Dominiku, jaką bronią posłużyła się Trójca Przenajświętsza aby zreformować świat?». «Pani moja, – odpowiedział Jej – Ty wiesz to lepiej ode mnie. Czy nie byłaś właśnie Ty, po Twoim Synu Jezusie, głównym narzędziem naszego zbawienia?». Wówczas Najświętsza Dziewica powiedziała: «Wiedz, że najbardziej skutecznym narzędziem walki był psalterz anielski, który jest fundamentem Nowego Przymierza. Jeżeli więc ty chcesz zdobyć dla Boga zatwardziałe serca, odmawiaj mój psalterz». Różaniec został tu nazywany „psalterzem”. Czasami nazywa się go także „brewiarzem dla świeckich”. Stanowi go bowiem 150 modlitw „Zdrowaś Maryjo”, podobnie jak 150 psalmów składa się na kapłański brewiarz.

Przy pomocy Różańca św. Dominik (1170–1221) i bracia Zakonu Kaznodziejskiego skutecznie pokonali herezję albigensów oraz nawrócili tysiące grzeszników. W końcu XIV w. każdą dziesiątkę modlitw „Zdrowaś Maryjo” poprzedzono jedną modlitwą „Ojcze nasz”. Około połowy XV w. kartuz Dominik di Prussia wprowadził praktykę rozmyślania poszczególnych tajemnic różańcowych. W 1470 r. dominikanin bł. Alan de Rupe założył „Bractwo Różańca Świętego”, aby nadać nowy impuls zwyczajowi odmawiania tej modlitwy. W 1483 r. w dokumentach pojawia się cała modlitwa „Zdrowaś Maryjo”. Wcześniej odmawiano tylko jej pierwszą część, a więc pomijano drugą część: „Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej”. Wezwanie „Chwała Ojcu...” kończące poszczególne dziesiątki, weszło do praktyki różańcowej na początku XVII w.

Nie możemy tu wyłożyć całej historii Różańca św. Krótko więc tylko dodajmy, że modlitwa ta nie tylko nie zanikła wraz z nastąpieniem w XVIII w. plagi racjonalizmu i naturalizmu. Przeciwnie, wciąż cieszyła się wśród wiernych rzesz chrześcijańskich wielką popularnością, a wieki XIX i XX były czasem prawdziwego rozkwitu tego nabożeństwa. Św. Jan Vianney, proboszcz z Ars, potwierdził, że dzięki Różańcowi dokonało się odrodzenie wiary we Francji. W 1826 r. czcigodna Maria Paulina Jaricot założyła w Lyonie, na południu Francji, „Towarzystwo Żywego Różańca”. Utworzyła piętnastoosobowe grupy odmawiające codziennie po jednej dziesiątce Różańca. Dzięki temu codziennie odmawiano cały Różaniec. W Lourdes (1858 r.) Matka Boża poleciła św. Bernadecie częste odmawianie Różańca. Zawsze gdy piękna Pani ukazywała się Bernadecie, dziewczynka instynktownie klękała, chwytła za paciorki i rozpoczynała modlitwę różańcową. Również w Fatimie (1917 r.) Maryja zaleciła dzieciom fatimskim częste odmawianie modlitwy różańcowej.

Jednym z najgorliwszych popularyzatorów tej modlitwy był włoski lekarz bł. Bartłomiej Longo (1841–1926). Podczas studiów filozofii, zamiast czerpać ze skarbcza myśli św. Tomasza z Akwinu, pogrążył swój intelekt w głębokim morzu filozoficznych błędów. Trudno się więc dziwić, że młody Bartłomiej stopniowo tracił wiarę. Brał udział w publicznych demonstracjach przeciw papieżowi. Później rozpoczął praktyki okultystyczne i spirytystyczne, a na końcu został satanistą i nawet kapłanem w jednej z sekt satanistycznych. Nie pogodzili się z tym jednak jego najbliżsi. Modlitwa różańcowa, nieustannie ofiarowana za jego nawrócenie przez przyjaciół i rodzinę, spowodowała uzdrowienie jego duszy. Bartłomiej odzyskał wiarę, został dominikańskim tercjarzem i przybrał imię Fratel Rosario, co znaczy Brat Różaniec. W 1873 r. zbudował świątynię Matki Bożej Różańcowej w Pompei. W kościele tym szybko zaczęły się dziać cuda. Np. w 1884 r. Matka Boża z Pompei objawiła się odmawiającej Różaniec, ciężko chorej Fortunie Agrelli. Oświadczyła Fortunie, że bardzo sobie ceni tytuł „Królowej Różańca Świętego” i uzdrowiła nieszczęśliwie chorą.

Na przestrzeni dziejów liczni papieże wyróżniali się umiłowaniem Różańca. Zaczynając od Sykstusa IV (1479 r.) aż do obecnych czasów, papieże zachęcali do tej formy nabożeństwa. Pius XI poświęcił Różańcowi cały miesiąc – październik. Leon XIII wielokrotnie ogłaszał specjalne encykliki na temat Różańca. Papież św. Pius X stwierdził, że: „Spośród wszystkich modlitw, Różaniec jest najpiękniejszą i obfitującą w najliczniejsze łaski. Jest modlitwą najbardziej radującą Maryję, Najświętszą Dziewicę”.

Różaniec obejmuje w sobie wszystkie tajemnice, które Kościół święci podczas całego roku liturgicznego w wielu uroczystościach. Kościół nie łączy w jednym dniu świątecznym wspomnień Narodzenia Bożego, Męki Pańskiej,

Zmartwychwstania i innych. Każda z tych tajemnic ma swoją osobną liturgiczną uroczystość. W świecie przyrody wszystko ma swój czas. Nigdy nie dojrzewają o jednej porze wszelkie rodzaje owoców. Jedne w czerwcu, drugie w lipcu, inne w sierpniu i wrzeźniu. Podobnie czyni i Kościół, jak to dobrze wyraził św. Izydor, każąc nam święcić w liturgii poszczególne wydarzenia z życia Pana Jezusa i Najświętszej Panny każdą z osobna.

Gdyby jednak udało się jakiemuś szczególnie pracowitemu sadownikowi zebrać w jednym czasie owoce wszelkiego rodzaju, które normalnie dojrzewają w różnych porach roku, i oddać je wszystkie jednocześnie właścicielowi sadu, to sprawiłby mu tym zapewne niemałą przyjemność. Otóż podobnie czyni Najświętsza Maryja Panna. W jednym Różańcu Maryja zebrała wszystkie te owoce, które wydaje rozpamiętywanie tajemnic, rozdzielonych w liturgii na cały rok kościelny. W Różańcu mamy je wszystkie skupione razem. „Przyjdźcie do mnie wszyscy – woła do nas Najświętsza Panna – którzy mnie pragniecie i nasyćcie się owocami moimi!” (Syr 24, 26). Są to owoce, którymi żywi się dusza. W jednej godzinie możemy przebiec myślą cały ziemski żywot Maryi i Jej boskiego Syna, cieszyć się razem z Nią w stajence betlejemskiej i w cichym domku nazaretańskim, a potem stanąć pod krzyżem i patrzeć na bolesne konanie Jezusa, a wreszcie znowu radować się nieopisaną chwałą Jego Zmartwychwstania, Jej Wniebowzięcia i Ukoronowania. W tej jednej godzinie staną przed oczami naszej duszy najpiękniejsze obrazy, które powinny wyręć się na zawsze w naszym sercu. Przypomną się nam najwznioślejsze przykłady, które powinniśmy naśladować, i utwierdzą się najmilsze nadzieje, które nas pokrzepią na żmudnej drodze naszego życia.

**Z kapłańskim błogosławieństwem
Wasz duszpasterz, ks. Edmund Naujokaitis**

ŚWIĘTA MIESIĄCA

Bł. Jutta

Corocznie w dniu 12 maja wspomina się na terenie diecezji toruńskiej w liturgii bł. Jutę, wdowę i mistyczkę. W literaturze polskiej nazywa się ją Jutą z Bielczyn albo Jutą z Chelmy. Dla katolików niemieckich jest to Jutta von Sangerhausen.

Urodziła się około 1220 r. w Sangerhausen. To miejscowość u stóp gór Harzu, na północ od Erfurtu w Turynгии. O jej rodzinie i domu rodzinnym wiele nie wiadomo. Podobnie jak o młodości przed zamążpójściem. Jutta pochodziła z bogatego rodu książąt brunszwickich. Rodzina zaszczepiła jej umiłowanie prawdy chrześcijańskiej i szacunek dla wartości duchowych. Od najmłodszych lat Jutta wzrastała w atmosferze religijnej, a pod wpływem idealów franciszkańskich rodziła się w niej wielka wrażliwość na cierpienie i krzywdę ludzką. Idealem i wzorem do naśladowania dla młodej Juty była św. Elżbieta z Turynгии. Do miejsca jej spoczynku Jutta odbyła nawet

pielgrzymkę. Przed grobem świętej prosiła o radę dotyczącą wyboru dalszej drogi życiowej. Według tradycji, zrozumiała w tym miejscu, że powinna rozpocząć życie małżeńskie.

Przed ukończeniem dwudziestego roku życia wyszła więc za mąż za nieznanego nam z imienia człowieka rycerskiego stanu o nazwisku von Sangerhausen. Małżeństwo trwało jednak krótko. Jej mąż zmarł w Ziemi Świętej, dokąd wyruszył z wyprawą krzyżową bronić Grobu Chrystusa i chrześcijańskich pielgrzymów przed muzułmanami. Juta miała wówczas dwadzieścia lat. Jako wdowa wychowywała dzieci. Kiedy dzieci podrosły, oddała je, jak podają hagiografowie, „na służbę Bożą”, co należy rozumieć jako oddanie do jednego z klasztorów sióstr zakonnych.

Wolna od rodzinnych obowiązków, Juta poświęciła się pobożności chrześcijańskiej i dzieleniu miłosierdzia. Związała się w tym czasie z beginkami. Było to powiązane luźnymi więzami stowarzyszenie chrześcijańskich panien i wdów. Beginki nie składały ślubów zakonnych. Prowadziły jednak życie wspólne połączone z modlitwą i dobroczynnością. Pracowały w szpitalach i przytułkach. Ruch narodził się na terenach Niderlandów południowych w XII wieku. Bardzo szybko rozprzestrzenił się na obszarze zachodniej Europy, zrzyszając na początku XIV w. w samych tylko krajach niemieckich około 200 tysięcy kobiet.

Juta zasłynęła w tym środowisku jako „pobożna i świątobliwa wdowa”. Tak wspomina ją w swoich tekstach wielka niemiecka mistyczka św. Mechtylda z Magdeburga. Wkrótce przeznaczyła cały swój majątek na potrzeby ubogich i wzorem wielu współczesnych sobie osób rozpoczęła, zdana tylko na jałmużnę, pielgrzymkę do licznych sanktuariów i świętych miejsc. Zatrzymywała się przy kościołach i klasztorach. Przy każdej nadarżającej się okazji ze szczególnym poświęceniem pielęgnowała chorych, nie rzadko także trędowatych. Niosła pomoc kalekom. Wspomagała ubogich, dzieląc się z nimi otrzymanym z jałmużny kawałkiem chleba. Radykalizm jej postawy wzbudzał wiele kontrowersji. Niektórzy wyśmiewali ją, szydzili z niej, nazywali ją szaloną. Świat często zupełnie nie rozumiejąc świętości, postrzega świętość jako coś szalonego. Inni, a była ich większość, widzieli w niej świętą. Należała niewątpliwie do grupy, którą Zofia Kossak nazwała, w tytule jednej ze swych książek, „szaleńcami Bożymi”. Obdarżono Jutę nieoficjalnym tytułem „siostra ubogich”.

W pewnym momencie swego życia Juta opuściła rodzinną Turynię. Nie znamy bliżej powodu wyjazdu. Być może było to wynikiem jakichś nieporozumień. Niektóre środowiska beginek były nieraz dla biskupów i duchowieństwa powodem żmartwień. Niektóre formy religijności i działalności beginek wzbudzały czasami zastrzeżenia przełożonych. Być może Juta chciała się poprzez wyjazd od tych form zdystansować? W 1256 r. przybyła na Ziemię Chełmińską. Tę krainę w 1230 r. oddał Krzyżakom w użytkowanie książę Konrad Mazowiecki. Zakonnicy zobowiązali się do podjęcia misji christianizacyjnej na ziemiach Prusów.

Wybór przez Jutę graniczącej z pogańskimi plemionami Prusów Ziemi Chełmińskiej nie był przypadkowy. W 1256 r. krewny zmarłego męża Juty, Anno von Sangerhausen, został wybrany wielkim mistrzem Zakonu Szpitala Najświętszej Marii Panny Domu Niemieckiego w Jerozolimie, czyli właśnie Krzyżaków. Prawdopodobnie

na jego zaproszenie Jutta porzuciła dotychczasową wędrówkę po Turynii i przybyła na Ziemię Chełmińską, aby modlitwą i pełnym pokuty życiem wspierać Krzyżaków w dziele nawracania pogańskich Prusów. „Posłał ją Pan do pogan, aby swoimi modlitwami ich (tj. Krzyżaków) wspierała, a dobrym przykładem nawracała i budowała, głosząc święte Imię Jego”, pisała później o Jucie św. Mechtylda z Magdeburga.

Do przyjazdu na Ziemię Chełmińską zachęcał Jutę jeszcze jeden wzgląd. Otóż biskupem diecezji chełmińskiej był znany Jucie jeszcze z Turynii, dominikanin Henryk (Heidenryk). Dodajmy, że był on pierwszym biskupem chełmińskim. Rządził nowoutworzoną diecezją w latach 1245–1263. Prawdopodobnie i on zapraszał Jutę do przyjazdu. Gdy przyjechała otoczył ją opieką. Został jej spowiednikiem. Innym jej spowiednikiem był franciszkanin o. Jan z Łobdowa, kolejny błogosławiony z Ziemi Chełmińskiej. Jutta zrezygnowała z proponowanych wygód. Zamieszkała w leśnej pustelni w Bielczynach. Jest to miejscowość położona nad jeziorem Głuchowskim, na północny zachód od stolicy diecezji Chełmży. W samej Chełmży budowano wówczas katedrę dla nowo utworzonej diecezji chełmińskiej.

Jutta wiele czasu spędzała w swej pustelni oddając się surowym umartwieniom i modlitwie. Jej imię wkrótce nabrało rozgłosu. Otoczenie zaczęło cenić świątobliwą niewiaścę. W pustelni zaczęli ją nawiedzać ludzie różnych stanów, szukając duchowej pomocy, rady i prosząc o modlitwę. Codziennie przybywała z Bielczyn do Chełmży na Mszę św. Udając się do kościoła w Chełmży, Jutta często chodziła drogą na skrót, to znaczy przechodziła przez środek jeziora Głuchowskiego po lustrze wody. To cudowne zjawisko było możliwe dzięki łasce Bożej. Po wysłuchaniu Mszy św. Jutta zatrzymywała się jeszcze jakiś czas w szpitalu św. Jerzego położonym poza murami miasta, gdzie pielęgnowała chorych. Usługiwała im i dzieliła się otrzymaną w mieście jałmużną. Wyróżniała się świątobliwością życia i uczynkami miłosierdzia. Odznaczała się żarliwym nabożeństwem do Chrystusa Ukrzyżowanego. Pan Jezus pozwolił jej, w jednym z mistycznych doświadczeń, ucałować ranę swego boku. Z tego powodu Jutę uważa się za jedną z pierwszych czcicielek Serca Pana Jezusa.

Po czterech latach surowej ascezy, Jutta zmarła dnia 12 maja 1260 r. w Bielczynach. Odeszła do Pana w opinii świętości. Zgodnie z jej życzeniem pogrzeb miał być skromny i bez rozgłosu. Stało się jednak inaczej. Chociaż nie rozgłaszano wieści o śmierci i pogrzebie „siostry ubogich”, to jednak zebrał się wielki tłum ludzi i w procesji razem z kapłanami odprowadził zmarłą do chełmżyńskiej katedry. Biskup Henryk polecił pochować ją w południowej nawie nie ukończonyj jeszcze wówczas katedry pw. Trójcy Świętej w Chełmży.

Po śmierci Juty wierni czynili ją pośredniczką swoich modlitw. Bp Henryk nakazał rozpocząć oficjalny proces kanonizacyjny, a o. Jan z Łobdowa napisał jej życiorys.

Mała liczba najstarszych współczesnych źródeł nie pozwala na precyzyjne określenie dokładnej daty ogłoszenia Juty błogosławioną. Można jednak założyć, że już w drugiej połowie XIII w. jej kult odgrywał znaczną rolę wśród Polaków i Prusów (szczególnie w diecezji chełmińskiej) oraz wśród ojców i braci Zakonu Krzyżackiego. Po śmierci Juty nastąpiło wiele cudownych wydarzeń i duchowieństwo chełmińskie zebrawszy pod przysięgą zeznania o nich, wyprosiło w Rzymie około 1275 r.

ogłoszenie Juty błogosławioną. Dzień 5 maja obchodzono uroczystie jako święto patronki Ziemi Chełmińskiej i Państwa Krzyżackiego.

Dodajmy, że Ziemia Chełmińska została odebrana Krzyżakom i wróciła do Polski w 1466 r. na mocy II pokoju toruńskiego. Ziemie przyłączone wówczas do Królestwa Polskiego nazwano Prusami Królewskimi. Ziemie pozostałe pod władzą Krzyżaków, Prusami Zakonnymi. Kult Błogosławionej rozwijał się przez całe średniowiecze, a jego późniejsze załamanie związane było z sekularyzacją Zakonu Krzyżackiego (1525 r.). W tym roku Prusy Zakonne stały się Prusami Książęcymi i lennem Rzeczypospolitej. W XVI wieku bł. Jutę czczono już tylko lokalnie wśród miejscowych katolików. Być może w połowie XVI w. podjęto w ramach reformy katolickiej próbę przeprowadzenia kanonizacji bł. Juty jako patronki całych Prus.

Odrodzenie zainteresowania życiem i dziełem bł. Juty nastąpiło w XVII wieku. Kanonikowi chełmińskiemu ks. Gabrielowi Władysławskiemu udało się zainteresować osobą bł. Juty dwór królewski Zygmunta III Wazy. Król w 1621 r. przed wyprawą przeciwko Turkom pielgrzymował do grobu Błogosławionej, by oddać jej w opiekę siebie i Królestwo.

Rozpropagowanie kultu Błogosławionej w Prusach Królewskich i na dworze królewskim pozwoliło rozpocząć starania o ponowne urzędowe potwierdzenie jej kultu przez Stolicę Apostolską. Odpowiednich dokumentów papieża Urbana VIII jednak nie odnaleziono. Zachował się tylko dekret bpa chełmińskiego Jana Lipskiego z dnia 15 kwietnia 1637 r., na mocy którego wznowiono kult dwóch błogosławionych niewiast: Juty z Chełmży i Doroty z Mątówów jako patronek Prus. –

Powtórne ożywienie kultu bł. Juty nastąpiło za rządów bpa chełmińskiego Adama hr. Żaluskiego (1739–1746). Ufundował on w kościele katedralnym w Chełmży, wspaniały marmurowy ołtarz ku jej czci. Centralny obraz w nastawie ołtarza przedstawia scenę objawienia się Chrystusa Zmartwychwstałego Jucie. Klęczy ona przed Chrystusem, który ją przytula do rany swego Serca.

W okresie rozbiorów I Rzeczypospolitej kult bł. Juty zanikł. Jego odrodzenie, trwające do dzisiaj, nastąpiło dopiero w II Rzeczypospolitej. Bł. Juta stała się patronką miasta Chełmży. W 1937 r. za sprawą ks. Józefa Szydźnika wzniesiono w Bielczynach kaplicę. Dnia 20 maja 1984 r. bp chełmiński Marian Przykucki ogłosił bł. Jutę patronką diecezji chełmińskiej oraz wyznaczył odpust ku jej czci na trzecią niedzielę maja. W tym samym dniu dokonał poświęcenia nowej kaplicy w Bielczynach, której prezbiterium stanowi dawna kaplica z 1937 r. Osoba bł. Juty jest jednym z ogniw łączących dzieje Kościoła katolickiego w Polsce i w Niemczech. Można w niej także widzieć osobę zaangażowaną duchowo w dzieło ewangelizacji Europy. Sprawa chrystianizacji pogańskich Prusów była przecież jedną z najważniejszych intencji jej modlitw i praktyk ascetycznych.

(Opracowano na podstawie i z wykorzystaniem materiałów znalezionych w internecie)

ROZWAŻANIE NA UROCZYSTOŚĆ KRÓLOWEJ POLSKI

(3 maja)

„Na Syjonie jestem utwierdzona i w mieście świętym odpoczywałam, a w Jeruzalem władza moja. I rozkorzeniłam się w sławnym narodzie i w dziale Boga mego dziedzictwo jego, i w zgromadzeniu świętych pobyt mój” (Syr 24, 15–16).

I. Jak Maryja opiekowała się dotąd narodem polskim?

W narodzie polskim jest głęboko zakorzeniona wiara i przekonanie, iż losami jego opiekowała się czujnie od samego początku przyjęcia chrześcijaństwa Najświętsza Maryja Panna. Inaczej zresztą być nie mogło. Skoro bowiem kto odda się ufnie Maryi, tego Ona nigdy nie opuści, zwłaszcza w chwilach ciężkich i niebezpiecznych. A naród nasz oddał się Maryi od samego niemowlęstwa swego. Pierwsze jego słowa, jakie znamy, to słowa wiary, ufności i oddania się Maryi.* Duch Maryi zjednoczył kraj rozbity na dzielnice. Jak Duch Boży unosił się nad chaosem świata, by zaprowadzić w nim porządek (Rdz 1, 2), tak duch Maryi unosił się nad umiłowanym narodem polskim, gdy w czasie inwazji i potopów pokrywały go groźne fale najeźdźców tatarskich lub szwedzkich.

Opieka Maryi sprawiła, że naród nasz mimo nacierającego protestantyzmu i innych herezji wytrwał w prawdziwej wierze, tak iż można o nim powiedzieć: „W dziale Boga mego dziedzictwo jego”. Nabożeństwo do Maryi sprawiło, że kraj cały pokrył się wiekopomnymi pomnikami wspaniałych świętyń. Nabożeństwo do Maryi wzbudziło w jego łonie wielu świętych i błogosławionych, którzy stali się jego chlubą. Maryja ma prawo powiedzieć: „W zgromadzeniu świętych pobyt mój”. Ona to podtrzymywała szlachetnego ducha i wzniosłe myśli w wielkich jego poetach. A gdy trzeba było bronić granic ojczyzny, wypraszała u Boga bohaterów i oswobodzicieli. Dziękujemy zatem niezmiernie Maryi za tę tysiącletnią opiekę Jej nad nami, dowiedzioną niezliczonymi wprost znakami.** Już to samo, że my żyjemy, jesteście dziećmi Kościoła katolickiego (...), Jej zawdzięczmy, iż opiekowała się naszymi rodzicami i przodkami.

II. W jaki sposób Maryja winna królować w narodzie polskim?

Dowiódłszy swej miłości ku naszej ojczyźnie tylu sposobami, zasłużyła sobie Maryja ze wszech miar, aby zwano Ją Królową Polski. Królowanie Maryi w Polsce nie jest ziemskim panowaniem i za pomocą ludzkich środków. Królowanie Jej jest czysto duchowe i nadprzyrodzone. Podobnie jak Jej Syn, Jezus Chrystus, może Ona powiedzieć: „Królestwo moje nie jest z tego świata” (J 18, 36). Najwyższym celem królowania Maryi, jak i królowania Chrystusa nie jest przysparzanie nam dóbr ziemskich. Nie należy się nam przeto spodziewać po nabożeństwie do naszej niebieskiej Królowej jakichś doraźnych korzyści materialnych. Istotę królestwa Maryi objawia nam św. Paweł, pouczając: „Królestwo Boże bowiem nie jest ani pokarmem, ani napojem, ale sprawiedliwością i pokojem i weselem w Duchu Świętym” (Rz 14, 17).

Królowanie Maryi w naszej ojczyźnie polega na wpajaniu w jej dzieci sprawiedliwości, czyli wszelkiej cnoty, a więc wiary, miłości, roztropności, umiarkowania, pokory, jednym słowem wszystkich cnót, które składają się na doskonałość chrześcijańską. Owocem królowania zatem Maryi jest czystość obyczajów, pokój, radość w wypełnianiu obowiązków. O ile zatem w życiu naszego narodu rozwiną się te cnoty chrześcijańskie, o tyle szerokim i głębokim będzie w nim królowanie Maryi. Starajmy się zatem każdy według swojej możliwości i stanowiska o te cnoty, a okażemy się sługami Maryi i szerczycielami Jej chwały, oraz przyczynimy się również do doczesnej pomyślności naszej ojczyzny.

Modlitwa:

Królowo świata, Maryjo, któraś zrodziła Zbawiciela wszystkich ludzi, i dałaś nam pokój i zbawienie, oddajemy Ci serca nasze, zmysły, oraz wszystko co mamy i czym jesteśmy, abys nami słodko władała i berłem swej macierzyńskiej miłości kierowała nas poprzez ojczyście szlaki do niebieskiej ojczyzny. Amen.

(za: o. Jerzy od św. Józefa OCD, *Chleb powszedni. Rozmyślania na wszystkie dni roku kościelnego*, Wyd. OO. Karmelitów Bosych Kraków 1959)

* Chodzi oczywiście o pieśń „Bogarodzica”.

** Dodajmy: Najczytelniejszym znakiem opieki Niepokalanej nad Polską było zwycięstwo armii polskiej nad wojskami bolszewickimi odniesione pod Warszawą 15 sierpnia 1920 r., w święto Wniebowzięcia NMP. Zwycięstwo to jest słusznie nazywane cudem nad Wisłą. Żołnierz polski go odniósł i zapłacił za nie dużą daninę krwi, ale bez wspomżenia Matki Bożej strategia generałów i wylana krew żołnierska nie zdołałyby powstrzymać bolszewickiej nawały. Takie jest powszechne przekonanie Polaków.

KOŁO ŚPIEWU GREGORIAŃSKIEGO zaprasza wszystkich wiernych na ćwiczenia śpiewu pieśni łacińskich chorału gregoriańskiego

Ćwiczenia prowadzi ks. Raivo Kokis.

Następne spotkania:

4 maja, wtorek,

11 maja, wtorek,

w sale wykładowej po wieczornej Mszy św. i
Różańcu (około godz. 19.00).

KAPLICE W POLSCE PÓŁNOCNEJ

☞ Kaplica pw. Chrystusa Króla (ks. Edward Wesolek)

86-253 Kijewo Król., **Bajerze 36** (pałac), tel. 56-6867271.

Niedziele: 12.00 – Msza św. W tygodniu: 8.00 – Msza św.

☞ Kaplica pw. Św. Jana Marii Vianneya (ks. Edward Wesolek)

ul. Gen. Józefa Bema 3/5, **Toruń** (skrzyżowanie Szosy Chelmińskiej, ul. Bema i ul. Podgórznej).

Niedziele: 9.30 – Różaniec św., 10.00 – Uroczysta Msza św.

Środy: 17.30 – Różaniec św., 18.00 – Msza św.

Pierwsze piątki miesiąca: 17.30 – Różaniec św., 18.00 – Msza św., wystawienie Najśw. Sakramentu.

☞ Kaplica pw. Św. Wojciecha (ks. Raivo Kokis)

ul. Monte Cassino 30, **Szczecin**. <http://szczecin.piusx.org.pl>

Niedziele: 9.30 – Różaniec św., 10.00 – Uroczysta Msza św.

☞ Msza św. w rejonie Koszalina-Kołobrzega (ks. Raivo Kokis)

3. niedziela miesiąca: 16.00 – Różaniec św., 16.30 – Uroczysta Msza św.

Najbliższa Msza św. 16 maja.

REKOLEKCJE MARYJNE W GDYNI

Temat: Najświętsza Maryja Panna a dzieło odkupienia

Rekolekcje głosi ks. Jan Jenkins

Piątek 7 V

17.00 Nauka

18.00 Msza św. ku czci

Najświętszego Serca Pana Jezusa

18.45 Nauka

19.15 Godzina Święta

Sobota 8 V

17.00 Nauka

18.00 Uroczysta Msza św. ku czci
św. Stanisława

19.00 Nauka

Niedziela 9 V

9.00 Godzinki i Różaniec św.

10.00 Uroczysta Msza św.

11.15 Nauka

MĘSKIE KOŁO RYCERSTWA NIEPOKALANEJ (M.1. 2)

zaprasza wszystkich młodzieńców i mężczyzn na kolejne spotkanie w niedzielę, **23 maja 2010 r.** bezpośrednio po Mszy św. Celem spotkania będzie wspólne studium książki **Romano Amerio pt. „Iota unum”**. Spotkanie odbędzie się w podziemiach naszego kościoła.

PIELGRZYMKA TRADYCJI DO WILNA I SZYDŁOWA

W dniach od 5 do 9 września 2010 r.

przeorat pw. Niepokalanego Serca NMP w Gdyni

organizuje

pielgrzymkę autokarową z Warszawy do Wilna i Szydłowa

Program pielgrzymki

- 4 IX, sobota:** możliwość przenocowania w przeoracie warszawskim dla pielgrzymów spoza Warszawy
- 5 IX, niedziela:** rano Msza św. w kościele Bractwa w Warszawie, wyjazd z Warszawy, nocleg w Wilnie
- 6 IX, poniedziałek: Wilno,** zwiedzanie wszystkich najważniejszych świątyń i zabytków miasta, nocleg w Wilnie
- 7 IX, wtorek:** zwiedzanie **Wilna** i przejazd do **Trok**, nocleg w Wilnie
- 8 IX, środa, święto Narodzenia NMP:** wyprawa na **Żmudź**
- **Góra Krzyży** koło Szawli,
  - klasztor bernardynów w **Cytowianach**,
  - sanktuarium w **Szydłowie**, gdzie w 1608 r. miało miejsce pierwsze w Europie objawienie Matki Boskiej zawierające publiczne przesłanie (dzień wielkich odpustów),
  - wieczorem uroczysta Msza św. w kaplicy Bractwa w **Kownie**, nocleg w Kownie
- 9 IX, czwartek:** zwiedzanie **Kowna**, powrót do Warszawy przez **Sejny**, możliwość przenocowania w przeoracie warszawskim

Opiekunem duchowym pielgrzymki jest ks. Edmund Naujokaitis.

Koszt pielgrzymki dla jednej osoby: **890 zł**, dla uczniów i studentów **750 zł**.

Cena obejmuje: przejazd autokarem, usługę przewodnika, noclegi w hotelach dwugwiazdkowych, śniadania i obiadokolacje, ubezpieczenie. Dopłata do pokoju 1-osob. wynosi 160 zł.

Na wstępie do zwiedzanych obiektów należy przeznaczyć ok. 35 zł.

Ostateczny termin zgłoszeń: 10 czerwca br.

Zgłoszenie udziału w pielgrzymce następuje:

- przez zapłacenie całej ceny pielgrzymki przelewem na rachunek przeoratu w Gdyni albo gotówką do rąk kapłana przeoratu w Gdyni, oraz
- przez podanie kapłanowi przeoratu w Gdyni swych danych osobowych: imię, nazwisko, wiek, adres, nr tel. komórkowego, ew. poczta elektroniczna.

Dla osób niepełnoletnich jest potrzebna pisemna zgoda rodziców.

Dane kontaktowe:

Przeorat pw. Niepokalanego Serca NMP

ul. Wiczlińska 11, 81-578 GDYNIA

tel. 58-6297509, 889-501363, p. el. gdynia@piusx.org.pl

Bank Ochrony Środowiska S.A., Nr rach.: 21 1540 1287 2001 6889 8160 0003.

PIELGRZYMKĄ DO MATEMBLEWA

15 maja, w sobotę organizujemy pieszą pielgrzymkę z przeoratu w Gdyni do **Sanktuarium Matki Bożej Brzemiennej w Gdańsku-Matemblewie**.

Przewidywany porządek dnia:

- O godz. 9 wychodzimy z przeoratu.
- odwiedzimy Źródło Maryi w Wielkim Kacku.
- idziemy około 4 godzin (30 km) przez Trójmiejski Park Krajobrazowy
- modlitwa w Sanktuarium
- wracamy samochodami do przeoratu
- o godz. 18 Msza św. i Nabożeństwo majowe.

Prosimy chętnych uczestniczyć zapisać się **do 9 maja**.

Sanktuarium w Matemblewie swoje powstanie zawdzięcza niezwykleму zdarzeniu, które miało miejsce zimą 1769 r. Ubogi mieszkaniec pobliskiej wioski Matarnia spieszył do Gdańska po lekarza do ciężko chorej żony oczekującej rozwiązania. W czasie drogi żarliwie błagał Boga o ratunek.

Nagle ujrzał przed sobą przepiękną postać Niewiasty. Ze zdumieniem zauważył, że była brzemienna. Zbliżyła się do niego i powiedziała „Nie bój się! Wróć do domu! Twoja żona czuje się już dobrze i dała ci śliczne zdrowe dziecko.” Uradowany mężczyzna zawrócił i w domu ujrzał wypełnienie się słów wypowiedzianych przez Jasną Panią. Co więcej również małżonka doświadczyła w tym czasie spotkania z nieznaną Niewiastą, która towarzyszyła jej przy narodzinach dziecka.

Więść o cudownym wydarzeniu szybko rozeszła się po okolicy. Za namową sąsiadów szczęśliwy ojciec udaje się do pobliskiego cysterskiego opactwa w Oliwie i opowiada tam o całym zdarzeniu. Niedługo potem O. Cystersi polecają wykonać, wg opisu wizjonerów, figurę Matki Bożej Brzemiennej i w 1790 r. przenoszą ją w uroczystej procesji z Oliwy do Matemblewa.

KALENDARZ LITURGICZNY NA MAI A.D. 2010 w diecezjach Polski północnej (P.P.) i szczególne nabożeństwa w kościele pw. Niepokalanego Serca N.M.P.

1. so – **Św. Józefa Robotnika (Rzemieślnika), Oblubieńca N.M.P., Wyzn.** – 1 kl. *biały*. Pierwsza sobota miesiąca ku czci Niepokalanego Serca N.M.P.

9.00 Nabożeństwo majowe, 10.00 Uroczysta Msza św.

---

2. n – **4. Niedziela po Wielkanocy** – 2 kl. *biały*.

3. pn – Feria – 4 kl. *biały*. Wsp. śś. Aleksandra I, Pap., Ewencjusza i Teodula, Męczenników, oraz św. Juwenalisa, Bpa i Wyzn. *czerwony*. (Odnalezienie Św. Krzyża.) P.P. **Najśw. Maryi Panny, Królowej Korony Polskiej, Głównej Patronki Polski** – 1 kl. *biały*.

9.00 Nabożeństwo majowe, 10.00 Uroczysta Msza św.

4. wt – Św. Moniki, Wdowy – 3 kl. *biały*. P.P. Św. Floriana, Męcz. – 3 kl. *czerwony*.
5. śr – Św. Piusa V, Pap. i Wyzn. – 3 kl. *biały*.
6. cz – FERIA – 4 kl. *biały*. (Św. Jana, Apostoła i Ewangelisty, przy Bramie Łacińskiej. Św. Dominika Savio, Wyzn.)

18.00 Msza św., Nabożeństwo majowe.

7. pt – Św. Stanisława, Bpa i Męcz. – 3 kl. *czerwony*. Pierwszy piątek miesiąca ku czci Najśw. Serca Jezusa, Msza wotywna – 3 kl. *biały*.

17.00 POCZĄTEK REKOLEKCJI MARYJNYCH

18.00 Msza św. 19.15 Godzina św.

8. so – Wsp. N.M.P. w sobotę – 4 kl. *biały*. (Objawienie się św. Michała Archanioła.) P.P. **Św. Stanisława, Bpa i Męcz., Głównego Patrona Polski** – 1 kl. *czerwony*.

18.00 Uroczysta Msza św.

-
9. n – **5. Niedziela po Wielkanocy** – 2 kl. *biały*.

10. pn – Św. Antonina, Bpa i Wyzn. – 3 kl. *biały*. Wsp. śś. Gordiana i Epimacha, Męczenników. *czerwony*. Litanía Mniejsza (Dzień Krzyżowy). *fioletony*.

18.00 Procesja Dni Krzyżowych, błogosławienie pól, Msza św.

11. wt – **Śś. Filipa i Jakuba (Młodsze), Apostołów** – 2 kl. *czerwony*. Litanía Mniejsza (Dzień Krzyżowy). *fioletony*.

18.00 Procesja Dni Krzyżowych, błogosławienie pól, Msza św.

12. śr – **Wigilia Wniebowstąpienia Pańskiego** – 2 kl. *biały*. Wsp. Śś. Nereusza, Achillesa, Domicylli, Dziew. i Pankracego, Męczenników. Litanía Mniejsza (Dzień Krzyżowy), *fioletony*.

18.00 Procesja Dni Krzyżowych, błogosławienie pól, Msza św.

Okres Wniebowstąpienia

13. cz – **Wniebowstąpienie Pańskie** – 1 kl. *biały*. *Święto nakazane w Kościele powsz. Po Ewangelii zostaje zgaszony paschał. (Pierwsze objawienie się N.M.P. w Fatimie.)*

18.00 Procesja i uroczysta Msza św.

14. pt – Piątek po Wniebowstąpieniu – 4 kl. *biały*. Wsp. św. Bonifacego, Męcz. *czerwony*. *Zaczyna się Nowenna przygotowania się do Zestania Ducha Św. „Veni, Creator“ (s. 166).*

15. so – Św. Jana Chrzcziciela de la Salle, Wyzn. – 3 kl. *biały*. (Św. Izydora Rolnika, Wyzn. Najśw. Maryi Panny, Królowej Apostołów.)

9.00 PIELGRZYMKĄ DO MATEMBLEWA

18.00 Msza św., Nabożeństwo majowe.

-
16. n – **Niedziela po Wniebowstąpieniu** – 2 kl. *biały*. P.P. *W archid. warmińskiej i diec. tomżyńskiej*: Wsp. Św. Andrzeja Boboli, Męcz., Drugiego Patrona diec.

17. pn – Św. Paschalesa Baylon, Wyzn. – 3 kl. *biały*.

18. wt – Św. Wenancjusza, Męcz. – 3 kl. *czerwony*.

19. śr – Św. Piotra Celestyna, Pap. i Wyzn. – 3 kl. *biały*. Wsp. św. Pudencjany, Dziew. *biały*.

20. cz – Św. Bernardyna ze Sieny, Wyzn. – 3 kl. *biały*.

18.00 Msza św., Nabożeństwo majowe.

21. pt – Feria – 4 kl. *biały*.

22. so – **Wigilia Zesłania Ducha Świętego** – 1 kl. *czerwony*. *Zaleca się post i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.*

18.00 Msza św., Nabożeństwo majowe.

Oktawa Zesłania Ducha Świętego

23. n – **Niedziela Zesłania Ducha Świętego (Zielone Świątki)** – 1 kl. *czerwony*. *Śpiewanie „Veni, Creator“ (s. 166) – odpust zupełny.*

9.00 Godzinki i Różaniec św., 10.00 Procesja i uroczysta Msza św.

24. pn – **Poniedziałek w Oktawie Zesłania Ducha Św.** – 1 kl. *czerwony*.

25. wt – **Wtorek w Oktawie Zesłania Ducha Św.** – 1 kl. *czerwony*.

26. śr – **Środa Suchych Dni po Zesłaniu Ducha Św.** – 1 kl. *czerwony*. *Zaleca się post i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.*

27. cz – **Czwartek w Oktawie Zesłania Ducha Św.** – 1 kl. *czerwony*.

18.00 Msza św., Nabożeństwo majowe.

28. pt – **Piątek Suchych Dni po Zesłaniu Ducha Św.** – 1 kl. *czerwony*. *Nakazuje się wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, zaleca się post.*

29. so – **Sobota Suchych Dni po Zesłaniu Ducha Św.** – 1 kl. *czerwony*. *Zaleca się post i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.*

18.00 Msza św., Nabożeństwo majowe.

OKRES PO ZESŁANIU DUCHA ŚW.

30. n – **1. Niedziela po Zesłaniu Ducha Św., Uroczystość Trójcy Przenajświętszej** – 1 kl. *biały*. *Podczas Prymy jest śpiewany Symbol wiary św. Atanazego „Quicumque“.*

31. pn – **Najśw. Maryi Panny Królowej** – 2 kl. *biały*. Wsp. św. Petroneli, Dziew. *biały*.

18.00 Msza św., Nabożeństwo majowe.

KAPŁANI PRZEORATU

☞ ks. przeor Edmund Naujokaitis, p. el. ks.edmund@piusx.org.pl, tel. 889-501363.

☞ ks. Edward Wesołek, p. el. kswesolek@neostrada.pl, tel. 608-232673.

☞ ks. Raivo Kokis, p. el. ks.raivo@piusx.org.pl, tel. 58-6297509.

ul. Wiclińska 11, 81-578 GDYNIA Dąbrowa

tel. 58-6297509, faks 58-6295146

p. el. gdynia@piusx.org.pl, str. int. <http://www.piusx.org.pl>, <http://gdynia.piusx.org.pl>

Księgarnia wysyłkowa: www.tedeum.pl

— ✻ —

OGÓLNY PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

✻ NIEDZIELE I ŚWIĘTA

9.00 – Godzinki i Różaniec św. (możliwość przystąpienia do spowiedzi).

10.00 – Uroczysta Msza św.

Po Mszy św.: - I i III niedziela miesiąca: katecheza dla dorosłych,

- co niedziela: katecheza dla dzieci.

✻ PONIEDZIAŁEK–SOBOTA

17.40 – Możliwość przystąpienia do spowiedzi.

18.00 – Msza św. recytowana (w dniu 1 klasy – śpiewana).

Wyłącznie po Mszy św. recytowanej:

- czwartki: wystawienie Najśw. Sakramentu z Różańcem św.

- inne dni: Różaniec św.

PIERWSZE PIĄTKI MIESIĄCA

18.00 – Msza św. recytowana, Godzina św.

PIERWSZE SOBOTY MIESIĄCA

18.00 – Msza św. śpiewana, czuwanie przy Najśw. Sakramencie do 21.00.

— ✻ —

DOJAZD DO NASZEGO KOŚCIOŁA (przystanek „Dąbrowa Tesco”)

✻ Spod dworca głównego PKP w Gdyni – T 23, T 24, A R, A 147 lub A 172.

✻ Spod II LO im. Chrobrego przy al. Niepodległości w Sopocie – A 181 lub T 31.

W obu powyższych przypadkach należy jechać w kierunku Kacze Buki.

✻ Inne trolejbusy z Gdyni: 27, 29, autobusy: K, X, 177, 180.

✻ Z ul. Obrońców Westerplatte w Gdańsku Oliwie (k. pętli tramwajowej) – A 171.

Wyszukiwanie połączeń: <http://www.zkmgdynia.pl/rozklady/przystan.htm>

— ✻ —

SERDECZNE BÓG ZAPŁAĆ! ZA WSZELKĄ POMOC OKAZANĄ PRZEORATOWI PW. NIEPOKALANEGO SERCA N.M.P.!

Fundacja im. O. Damiana de Veuster, ul. Garncarska 32, 04-886 Warszawa

Bank Ochrony Środowiska S.A., Nr rach.: 21 1540 1287 2001 6889 8160 0003

OMNIA INSTAURARE IN CHRISTO PER IMMACULATAM